Головна / Статті / Сергій Тищенко, який разом з Пашинським заволодів нафтопродуктами Курченка на 817 млн, звільнений з-під варти

Статті

Сергій Тищенко, який разом з
Пашинським заволодів

нафтопродуктами Курченка на 817
млн, звільнений з-під варти

22 січня, 2026

Суд відпустив під особисте зобов’язання Сергія Тищенка – фігуранта справи “нафтопродуктів Курченка”.

Про це повідомляє 190.today.

Його разом із екснардепом Сергієм Пашинським підозрюють у заволодінні націоналізованими нафтопродуктами олігарха Сергія Курченка вартістю приблизно 817 млн грн.

З лютого 2024 року Тищенко сидів під домашнім арештом, але зараз запобіжний захід пом’якшили.

Що відомо про справу “нафтопродуктів Курченка” та хто такий Сергій Тищенко – детально розповідають журналісти антишахрайського проєкту “190”.

Знайомство з Пашинським і схема заволодіння нафтопродуктами

Сергій Тищенко і Сергій Пашинський знайомі з дитинства. Тищенко публічно визнавав, що вчився у школі, директором якої був батько Пашинського. Також він стверджував, що їх із політиком “пов’язувала лише взаємна повага”. Проте Пашинський заявляв, що познайомився з Тищенком у 2004 році на третьому турі президентських виборів, коли політик керував штабом Віктора Ющенка на 66-му виборчому окрузі.

Сергій Тищенко

Саме завдяки Пашинському Тищенко отримав неправомірну вигоду, обдуривши державу майже на 1 мільярд гривень при реалізації нафтопродуктів. Йдеться про гучну справу “нафтопродуктів Курченка”.

Сергій Пашинський

У 2014 році Україна конфіскувала майже 100 тисяч тон нафтопродуктів у структур проросійського олігарха Сергія Курченка. Активи мали перейти у власність держави – ці нафтопродукти передали для реалізації профільному держпідприємству, щоб наповнити бюджет.

Арештовані нафтопродукти передали на реалізацію до ДП
“Укртранснафтопродукт” через рішення суду. Керівником держпідприємства був Володимир Гаврилов. Матеріали слідства вказують на те, що Гаврилов фактично звітував перед Сергієм Тищенком і навіть мав службовий кабінет у приміщеннях його групи компаній “Фактор”. Гаврилов у політичних і бізнесових колах більш відомий як чоловік голови Держаудитслужби Лідії Гаврилової, яка обіймала цю посаду в 2015-2019 роках. Її призначення відбулося за квотою “Народного фронту”, 12 номером від якого, до речі, до Верховної Ради зайшов і сам Пашинський. За даними джерел “Главкома” в Держаудитслужбі, у 2016 році ревізори Гаврилової провели аудит реалізації нафтопродуктів Курченка через державне підприємство “Укртранснафтопродукт”. Цілком очікувано, що тоді ніхто не помітив жодних зловживань.

Володимир і Лідія Гаврилови

Заступником директора ДП “Укртранснафтопродукт” на той час був Олександр Горбунов – колишній співробітник групи компаній “Фактор”.

Нафтопродукти, що належать Україні, були продані компанії “Укройлпродукт”, яка належала Тищенку. Для нього їхня вартість була знижена. СБУ стверджує, що знижка склала 250 млн. гривень. Але обіцяні 850 млн. гривень від “Укройлпродукту” на рахунок “Укртранснафтопродукту” не надійшли в повному обсязі. Понад 400 млн гривень покупець винен державі досі.

Гроші, які Сергій Тищенко все ж таки сплатив, осіли у банку “Фортуна Банк”, що належить самому Тищенку.

“Фортуна банк” був ліквідований у 2014 році, станом на 1.04.2014 активи банку складали 3,4 млрд грн. З них 3 млрд. грн, або майже 100% кредитного портфеля – позики юрособам. Борг перед фізособами склав понад 1 млрд грн. Для виплати боргів банк проводив діяльність, схожу на фінансову піраміду – за рахунок нових вкладень на депозити повертались попередні. В результаті банк збанкрутував та не повернув кошти вкладниками. Банк був ліквідований (втім, у суді Тищенко назвав ліквідацію банку “політичним рішенням”).

Банк безпосередньо обслуговував бізнес-структури групи компанії “Фактор”. Саме через рахунки пов’язаних з ним компаній, які були відкриті в “Фортуна банк” (ТОВ “Укройлпродукт”, ТОВ “Ітанікс Стронг”, ТОВ “Трейд Інвест Компані”, власником яких був Тищенко), й розкрадалися кошти від незаконного продажу нафтопродуктів ДП “Укрнафтотранспродукт”, які мали ним зберігатись як речові докази по справі Курченка. Встановлено, що 328,98 млн.грн. з рахунку “Укрнафтотранспродукту” було перераховано на рахунки пов’язаних з Тищенком компаній.

Частина коштів виводилась через “Фортуна банк” шляхом укладання договорів банківського вкладу з ТОВ “Укройлпродукт” на суму близько 100 млн грн, які використовувались для надання кредитів, пов’язаним з Тищенком компаніям. У подальшому банк був ліквідований, а зобов’язання по поверненню кредитів не

виконано.

Тобто банк спеціально збанкротував і був ліквідований після реалізації всіх оборудок з продажем нафтопродуктів. Безумовно, відігравши головну роль у цьому процесі. Трохи згодом сам Тищенко оголосив себе банкротом.

Ексдружина Тищенка: співучасть і нерухомість за кордоном

Колишня дружина Сергія Тищенка Олена була свідком і навіть співучасником корупційного злочину, проте її у цій справі навіть не допитували.

Олена Тищенко

За словами свідків, Тищенко неодноразово приїздив до Пашинського разом із колишньою дружиною. Вони нібито розмовляли про конфіскацію активів політиків часів Януковича, часто згадували активи Курченка і обговорювали необхідність створення посади для Олени Тищенко. Власне, згодом її призначили заступникомголови управління Адміністрації президента, коли в.о. АП був саме Пашинський. Також вона очолила управління МВС, яке займалося поверненням награбованого Віктором Януковичем та його оточенням.

Олена Тищенко і Сергій Пашинський

Ще в 2015 році ЗМІ розповіли про розкішний маєток Сергія і Олени Тищенків в Англії. В автобіографії, яку Олена Тищенко подавала до Верховної Ради, було зазначено, що вона володіє компанією Copper Homes Limited з міста Дуглас на острові Мен. При цьому, згідно з українським законодавством, чиновниці було заборонено займатися бізнесом, поки вона обіймає державну посаду. Відповідно до британського реєстру, у той час компанія володіла нерухомістю в графстві Суррей за адресою Tanglewood, Ravenscroft Road, Weybridge. Ціна маєтку – близько 5 мільйонів фунтів стерлінгів.

Але наприкінці 2024 року британський маєток Тищенків був проданий у межах банкрутства відповідача арбітражними керуючими, призначеними WWRT (Worldwide restructuring of distressed debts & assets – Всесвітня реструктуризація проблемних боргів і активів). А у 2020 році WWRT отримала арешт активів Тищенків на суму 65 мільйонів фунтів стерлінгів у Високому Суді Лондона.

Окрім того, у 2015 році журналісти також повідомляли, що Тищенки володіють маєтком у Франції через фірму Sci Du Grand Chene. Це підтверджує виписка з відкритого реєстру нерухомості у Франції.

Затримання Тищенка і Пашинського

У лютому 2024 року СБУ оголосила підозру Пашинському, його бізнес-партнеру Тищенку та чотирьом їхнім спільникам. Вони підозрюються у незаконному привласненні та продажі 97 тис. тонн конфіскованих державою нафтопродуктів, які повинні були піти на потреби армії. Завдяки спеціалістам Державної аудиторської служби України було встановлено, що внаслідок цих оборудок, які здійснених у 2014-2017 роках, державному бюджету було завдано збитків на майже 1 млрд гривень.

Пашинський відкидав звинувачення.

“Слідчі СБУ та НАБУ вручили мені підозру за так зване “розкрадання” палива “Роснєфті”, яким в інтересах росіян торгував зрадник Курченко. Усе так зване “розкрадання” полягало в конфіскації цього палива та передачі його на користь ЗСУ. Звинувачення відкидаю”, – заявляв екснардеп.

За Пашинського відразу внесли заставу у 272,5 млн грн і він вийшов на волю. До речі, за даними Центру протидії корупції, під час обрання запобіжного заходу Пашинському в рамках цієї справи одним із захисників екснардепа був адвокат Андрій Федур, який раніше захищав інтереси олігарха Курченка.

А ось Тищенку вийти на волю не пощастило. У лютому минулого року, під час обрання запобіжного заходу, прокурор САП просив взяти Тищенка під варту із заставою у понад 499 млн грн. Натомість захист і сам Тищенко просили призначити цілодобовий домашній арешт або не більше 10-15 млн грн альтернативної застави. Тоді слідчий суддя відправив його у СІЗО із заставою у 363 млн грн. Згодом, під час продовження дії запобіжного заходу, цю суму зменшили на 30 млн. А в серпні 2024 року апеляція ВАКС знизила суму вдвічі, до 181 млн грн. До сьогодні Тищенко продовжував перебувати в СІЗО.

Сергій Тищенко подавав чисельні апеляції щодо зміни запобіжного заходу та намагався звільнитися з-під варти і втекти з України.

Відомо, що у нього з 2015 року є британський паспорт. Тож є всі підстави вважати, що після звільнення з СІЗО Тищенко може спробувати втекти до Великобританії, і тоді його повернення буде неможливим, адже країна, згідно законодавства, не видає своїх громадян.

Також під час засідання ВАКС стало відомо, що Тищенко протягом останніх десяти років понад 200 разів виїжджав за територію України, його діти мешкають за кордоном і навчаються в елітних закладах, про що свідчать електронні квитанції.

Співпраця з росіянином

Сергій Тищенко продовжував працювати навіть у СІЗО – свої бізнесові справи він вирішував за допомогою IP-телефонії, але скаржився, що вона не дозволяє мати понад п’ять номерів, а для “ведення справ цього замало”.

Ба більше, під час перебування за ґратами Тищенко почав співпрацювати з підсанкційним росіянином Ігорем Наумцем, який втік до рф за тиждень до початку повномасштабного вторгнення.

Ігор Наумець

Наумець має російський паспорт. Він жив і керував бізнесами одночасно в Україні та росії, навіть після анексії Криму та окупації Донецької і Луганської областей. Його найвідоміший актив в Україні – холдинг “Юнігран”, який займається видобутком піску та щебеню.

Влітку 2022 року Служба безпеки України повідомила, що припинила діяльність “організації, яка займалась незаконним видобутком українських надр у промислових масштабах”. Згодом стало відомо, що йдеться саме про “Юнігран”. Правоохоронці заявили, що холдинг направляв мільйонні прибутки на фінансування повномасштабної агресії рф, а також на матеріальне забезпечення окупаційних адміністрацій в Криму та на сході України. Навесні 2023 року президент України Володимир Зеленський запровадив санкції РНБО проти самого Наумця, а також проти громадянки Великобританії Олени Калпи, яка є бенефіціарним власником “Юніграна”. Санкції зачепили ще й три кіпрські компанії, що пов’язані з холдингом (Westgrinite Holdings Limited, Smartdixi Limited і E.S. Mining Company Limited). Через санкції Наумець, Калпа та кіпрські компанії втратили право використовувати та розпоряджатися своїми активами в Україні. Тоді ж були арештовані активи «Юніграна».

Тож, про що домовилися Тищенко та росіянин Наумець. Сергій Тищенко, який тоді перебував у СІЗО, вирішив допомогти підсанкційному Наумцю врятувати активи в АТ “Коростенський карʼєр” (код ЄДРПОУ 00292422; частка “Юніграна” в АТ
– 18.7568%), і навіть задіяв у цій схемі своїх родичів.

Ігор Наумець є бенефіціарним власником АТ “Коростенський карʼєр”, але не має прямого вирішального впливу. Проте зʼясувалося, що він може впливати на призначення на посади потрібних людей на підприємстві за допомогою своїх кіпрських компаній, зокрема йдеться про підсанкційну E.S.Mining Company Limited.

Журналісти опублікували документи від 4 грудня 2024 року, згідно з якими представник підконтрольної Наумцю кіпрської компанії E.S.Mining Company Limited, що перебуває під санкціями РНБО, призначає рідного брата Сергія Тищенка Анатолія Тищенка членом наглядової ради АТ “Коростенський карʼєр”.

У документах від 16 грудня 2024 року Анатолій Тищенко зазначався вже як голова наглядової ради АТ “Коростенський карʼєр”. Того дня наглядова рада звільнила директора підприємства Олександра Ярмолюка і призначила на цю посаду сина Анатолія Тищенка Всеволода Тищенка.

Таким чином, саме брат і племінник Сергія Тищенка мали допомогти олігарху-втікачу Наумцю отримати опосередкований вирішальний вплив на АТ “Коростенський карʼєр”.

Зліва – Сергій Тищенко, справа – його брат Анатолій Тищенко

Це була не перша “спільна справа” Сергія Тищенка і Ігоря Наумця на Житомирщині. У 2013 році вони разом з “регіоналом” Володимиром Пеховим були причетні до рейдерського захоплення “Коростенського щебзаводу”.

Проросійська секта та звʼязки з мером Коростеня

Сергій і Анатолій Тищенки – уродженці Коростеня. Розслідувачі зазначали, що у схемі порятунку активів Наумця був задіяний також міський голова Коростеня (Житомирщина) Володимир Москаленко, з яким брати Тищенки дружать вже багато років.

Володимир Москаленко

У Коростені братів Тищенків називають місцевими меценатами.
Вони відкрили кілька спортивних майданчиків, памʼятник князю Малу, фонтан біля місцевої лікарні. На всіх урочистостях завжди був присутній мер Москаленко, який дякував Тищенкам за допомогу місту.

У 2021 році Коростенська міська рада нагородила Сергія та Анатолія Тищенків нагрудним знаком “За заслуги перед містом”. А за рік до цього Анатолій Тищенко отримав від мера відзнаку за успішну організацію власного бізнесу.

Мер Коростеня Володимир Москаленко вручає відзнаку Анатолію Тищенку

За словами інсайдерів, родину Тищенків і мера міста обʼєднує не лише багаторічна дружба, а й участь в проросійській організації “АллатРа”.

Володимир Москаленко і журналістка секти “АллатРа”

Восени 2023 року українські правоохоронці нейтралізували псевдорелігійну організацію «АллатРа». У Києві та інших регіонах заблокували діяльність понад 20 осередків секти. У Службі безпеки України заявили, що її учасники виправдовували збройну агресію рф та публічно просували кремлівську ідею про створення “союзу слов’янських народів” під керівництвом Москви. Окрім того, вони агітували за те, щоб російські окупанти здійснювали масовані ракетно-бомбові удари по цивільній інфраструктурі українських міст.

За даними слідства, лідери організації незаконно виїхали за кордон ще навесні 2022 року, використавши підроблені документи про зняття з військового обліку. В одній із європейських країн вони дистанційно продовжували керувати своєю організацією в Україні.

Експертиза підтвердила факти підривної діяльності секти “АллатРа”. Прокуратура заявила, що очільнику організації повідомили про підозру в держзраді, створенні злочинної організації, а також пропаганді комуністичного режиму.

Віровчення, яке поширювали очільники секти, є сумішшю псевдонаукових і псевдорелігійних фактів, художньої літератури та віри в позаземні космічні істоти.Вчення “АллатРа” стверджує, що Всесвіт хочуть знищити сили зла – архонти. За описом вони схожі на масонів, а їхній осередок знаходиться в США. Перемогти їх і врятувати цивілізацію може російський цар Номо, біографія якого дивним чином збігається з життєписом владіміра путіна.

У 2014 році мер Коростеня Володимир Москаленко пишався тим, що в місті зʼявився осередок проросійської секти: “Я пишаюся тим, що ми спільно і колективно, місто Коростень, ми із задоволенням будемо представляти «АллатРа» як колективний член, як те, що вже є у світі сьогодні. Ми на узбіччі розвитку людства стояти не будемо. Хотілося б мати стосунок до всього хорошого. Думаю, що наші люди підтримають нас. І так повинно бути”.

Але після того, як її діяльність нейтралізували правоохоронці, міський голова відхрестився від будь-яких звʼязків з “АллатРа” і заявив, що ніколи не був прихильником організації.

“Я ніколи не був, не є і не буду прихильником “АллатРи”, тому це фантазія журналістів про це. І також місто ніколи не було прихильником “АллатРи”, – сказав Москаленко.

До речі, одним із партнерів секти був холдинг “Юнігран” Наумця. Росіянин брав участь у ефірах на “АллатРа ТБ” і навіть представляв організацію на заходах “Російської спілки промисловців і підприємців” у російському калінінграді у 2015 році. На офіційний запит журналістів “Юнігран” відповіла, що компанія не має відношення до “АллатРи”, а партнерство з організацією є нібито особистою позицією Наумця.

Тобто Наумця, родину Тищенків і Москаленка повʼязують не лише кримінал і “бізнес-ідеї”, а й вчення секти, яка буквально сповідує знищення України як держави.

Олена Тищенко та Володимир Москаленко

Всі активи Тищенко переоформив на матір

Сергій Тищенко на даний час є засновником 5 компаній, у переліку його активів дотичних до “Фактору” фірм немає. Справа в тому, що як тільки Тищенко “розібрався” з арештованими активами Курченка, то почав “зачищати” сліди
та оформлювати всі фірми-фігуранти розслідування на свою матір Мотрону Тищенко. До речі, жінка раніше формально володіла 99,5% статутного фонду ліквідованого “Фортуна банку”.

За словами прокурорів, Тищенко навіть перебуваючи у СІЗО досить прискіпливо ставився до свого бізнесу. Зокрема, особисто керував рецептурою цукерок на АТ “Житомирські ласощі”, де був головою наглядової ради і фактичним власником. Але про формальних власників “Житомирських ласощів” – трохи згодом.

Варто зазначити, що “Житомирські ласощі” – не власне надбання сім’ї Тищенків. Фірма була заснована ще у 1944 році, але у 2010-му було здійснене рейдерське захоплення фабрики, у результаті якого її незаконно очолив Бойко Ігор Ярославович (громадянин рф і США), далі вона потрапила в орбіту Тищенка.

Станом на сьогодні Мотрона Тищенко володіє на 97,01% компанією ТОВ “ТІС-КОМПАНІ”, заснованою у 2020 році. Інший засновник на 2,99% – це дочка Сергія Тищенка Марія. Дана компанія є повноправним власником 8 компаній з орбіти так званої групи “Фактор” і має 99,5% корпоративних прав “Житомирських ласощів”.

Згідно аналізу інших офіційних даних щодо компанії “ТІС-КОМПАНІ”, з’ясовується цікава річ: підприємство перших два роки після створення показувало у звітності нульову дохідність, але у 2022 році (коли у власниках з’явилася матір Тищенка) цей показник склав 305 тис. грн. А у 2023 дохід компанії становив вже понад 575 млн грн.

Також вона формально володіє ПрАТ “Коростенський завод хімічного машинобудування” (“ХІММАШ”), головою наглядової ради (ну і реальним власником) якого є Сергій Тищенко. До речі, у 2019 році тоді ще нардеп Сергій Пашинський під час передвиборчої кампанії відвідав цей завод і закликав державу підтримувати “ХІММАШ”.

За даними журналістів, “ХІММАШ” активно співпрацює з закордонними підприємствами і опосередковано фінансує війну рф проти України. Крім того, підприємство регулярно виграє державні тендери на мільйони гривень (зокрема, замовлення від ПАТ “Укргазвидобування”) й активно співпрацює з закордонними фірмами сумнівної репутації.

70% експорту “ХІММАШ” здійснює до Іраку на користь двох компаній, як напряму, так і укладаючи контракти зі словацькою компанією.

Щодо іракських компаній варто зазначити наступне:

LANAZ Company For General Trade, Industry and Asphalt Production
Limited є покупцем товару. Одним з основних постачальників ТМЦ (товарно-матеріальних цінностей) для неї є компанії з рф (Volzhsky Pipe Plany Ojsc). Найбільшими країнами-постачальниками російської компанії є Німеччина,
Італія та в минулому Україна, а основними експортними ринками є Кувейт,
США та Узбекистан.

LANAZ Company For Refineries and Refining Petroleum Product LTD як завод є великим нафтотрейдером через LANAZ Bitumen oil Refinery, 90% продажу складає продаж нафтопродуктів до Ірану та Туреччини.

До початку повномасштабного вторгнення вторгнення завод родини Тищенків здійснював поставки у тому числі в білорусь (в різні компанії), на російське ТОВ “Криотек” та в Словаччину на підприємство CRYOMED (схожа назва з російською компанією).

Тобто виявляється, що компанії Тищенка постачають обладнання та комплектуючі до нафтозаводів Іраку, який, у свою чергу, виробляючи паливо, забезпечує ним виробництва Ірану з виготовлення зброї проти України. Зокрема, «Шахедів», які знищують цивільних громадян нашої країни. Як країна-агресор, так
і Тищенко постачають матеріали на одну і ту саму фірму в Іраці. І тут вже постає питання державної зради.

Усі права захищено

Про нас

Умови користування

Політика конфіденційності

Головна

Усі Новини

Війна

Політика

Досьє

Світ

Важливі
Новини

Економіка

Загальні

Здоров’я

Інфо

Релігія

Статті

Суспільство

Популярні Новини

Поділитися Новиною

Лук’янівський ринок в Києві
влада не планує
відбудовувати – відповідь
КМДА на петицію

Емоційний інтелект: що це
таке і як його розвинути

Микола Бєлий та Костянтин
Милиця через фальшиві
звіти клінік отримують
«зайві» виплати з бюджету

22 червня, 2026

22 червня, 2026

18 червня, 2026

Економіка

Статті

Економіка

Що ви шукаєте?